

HURMAAVA JA VAHVA SARAH LEANDER

Tällainen näky kohtasi kahdeksaatoista Vanhaa Kettua, kun astuimme miltei täyteen Avoimien Ovien teatterisaliin. Siinä nukkui itse Zarah L eli Tiina Weckström. Osittain juotu Finlandia-vodkapullo oli pöydällä ja nuotteja lattialla hujan hajan. Pianisti Janne Viitaniemi eli Zarahin kutsumanimen mukaan ”Huonekalu” sai laulajan vihdoin hereille. Siitä alkoi hurmaava ja hauska tarina, missä Zarah L muisteli elämäänsä natsi-Saksassa, Ruotsissa ja Suomessa (!). Ja kun Tiina W alkoi laulaa oli ääni kuin Leanderin.

Ainakin minulle oli yllätys kuulla, että Zarah Leander oli naimisissa suomalaistaustaisen pianisti-kapellimestari [Arne Hülphersin](#) (1904–1978) kanssa. Arnesta tuli hänen kolmas miehensä. Zarah oli vuodesta 1956 lähtien Zarah Stina Hülphers. Hän kuoli Tukholmassa 23.6.1981.

Sveitsiläisen kirjailija-runoilija-journalisti Hans Peter Gansnerin näytelmässä kuulumme tuttuja ja vähän tuntemattomampiakin lauluja kuten *Ich steh im Regen*, *Tiedän ihmeen vielä tapahtuvan* (Ich weiss es wird einmal ein Wunder gescheh'n) ja *Itke en lemme tähden* (Nur nicht aus Liebe weinen).

Olipa hieno teatteri-ilta! Ikävää, että tuli viisi kettu-peruutusta.

Teksti ja kuva
Erkki Pohjanheimo